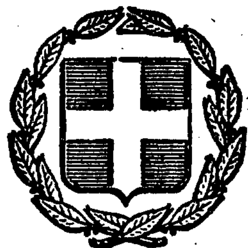

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΜΑΪΟΥ 1985 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 98

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1553

Κύρωση της Σύμβασης Κοινωνικής Ασφάλειας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση Κοινωνικής Ασφάλειας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας, που υπογράφτηκε στην Αθήνα στις 12 Σεπτεμβρίου 1984, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας
και
Η Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας

Επιθυμώντας να ρυθμίσουν τις σχέσεις των δύο χωρών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλειας,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση Κοινωνικής Ασφάλειας με τους ακόλουθους όρους:

ΤΙΤΛΟΣ Ι.
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο Ι.

α) Ο όρος «Ελλάδα» σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία.

β) Ο όρος «Βραζιλία» σημαίνει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Βραζιλίας.

γ) Ο όρος «εργαζόμενος» σημαίνει τα πρόσωπα τα οποία έχουν διανύσει περιόδους ασφάλισης όπως αυτές προσδιορίζονται από τις νομοθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο ΙΙ της παρούσας Σύμβασης.

δ) Ο όρος «μέλη της οικογένειας», «επιζώντες» και «δικαιοδόχοι» θα έχουν τη σημασία σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία.

ε) Ο όρος «νομοθεσία» σημαίνει τους νόμους, τα διατάγματα, τους κανονισμούς και κάθε άλλη διάταξη, που ισχύουν ή που θα ισχύσουν στο μέλλον και που αφορούν τα συστήματα της κοινωνικής ασφάλειας που αναφέρονται στο άρθρο ΙΙ της παρούσας Σύμβασης.

στ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει την αρμόδια αρχή για την εφαρμογή των νομοθεσιών που αναφέρονται στο άρθρο ΙΙ της παρούσας Σύμβασης και ειδικότερα:

Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, το Υπουργείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Σε ό,τι αφορά τη Βραζιλία, το Υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικής Βοήθειας.

ζ) Ο όρος «αρμόδιο ίδρυμα» σημαίνει το ίδρυμα στην ασφάλιση του οποίου υπάγεται ο ενδιαφερόμενος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για παροχή ή το ίδρυμα από το οποίο ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα σε παροχές ή θα είχε δικαίωμα αν ο ίδιος ή η οικογένειά του διέμεναν στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται το ίδρυμα αυτό.

η) Ο όρος «αρμόδιο Κράτος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το αρμόδιο ίδρυμα.

θ) Ο όρος «οργανισμός συνδέσμου» σημαίνει τους οργανισμούς που ορίζονται από τις αρμόδιες αρχές για να επικοινωνούν μεταξύ τους και να μεσολαβούν στα αρμόδια ιδρύματα για το χειρισμό των υποθέσεων των σχετικών με τα αιτήματα χορήγησης παροχών.

ι) Ο όρος «οργανισμός διαχείρισης» σημαίνει το αρμόδιο ίδρυμα για την εφαρμογή των νομοθεσιών που αναφέρονται στο άρθρο ΙΙ της παρούσας Σύμβασης.

ια) Ο όρος «αυτοτελής δραστηριότητα» σημαίνει την αμειβόμενη επαγγελματική δραστηριότητα που ασκείται συνήθως από τον εργαζόμενο και για δικό του λογαριασμό.

ιβ) Ο όρος «περίοδοι ασφάλισης» σημαίνει τις περιόδους εισφορών ή απασχόλησης που ορίζονται ή θεωρούνται σαν περίοδοι ασφάλισης από τη νομοθεσία κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν, καθώς και τις περιόδους που εξομοιώνονται με αυτές στο μέτρο που αναγνωρίζονται από τη νομοθεσία αυτή σαν ισοδύναμες με περιόδους ασφάλισης.

ιγ) Οι λοιποί όροι της παρούσας Σύμβασης έχουν την έννοια που τους αρμόζει σύμφωνα με τη νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο ΙΙ.

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται:

Α) Στην Ελλάδα:

α) στη νομοθεσία του γενικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων που καλύπτει τα πρόσωπα που παρέχουν εξαρτημένη εργασία ή τα εξομοιούμενα με αυτά για τους κινδύνους γήρατος, θανάτου, αναπηρίας, ασθένειας—μητρότητας, εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών και οικογενειακών επιδομάτων·

β) στη νομοθεσία των ειδικών συστημάτων κοινωνικών ασφαλίσεων που καλύπτουν, για τους καθοριζόμενους στην παραπάνω παράγραφο (α) κινδύνους, ορισμένες κατηγορίες προσώπων που παρέχουν εξαρτημένη εργασία ή τα εξομοιούμενα με αυτά πρόσωπα και πρόσωπα που απασχολούνται αυτοτελώς ή ασκούν ελεύθερο επάγγελμα, με εξαίρεση το σύστημα ασφάλισης των ναυτικών της εμπορικής ναυτιλίας για το οποίο η Σύμβαση θα μπορεί να εφαρμοστεί μετά από συμφωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Β) Στη Βραζιλία:

στη νομοθεσία που αφορά το Εθνικό Σύστημα Πρόνοιας και Κοινωνικής Βοήθειας — SINPAS, με εξαίρεση το σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων εκτός αν υπάρχει αμοιβαιότητα.

2. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται εξίσου στις νομοθεσίες των Συμβαλλόμενων Κρατών που επεκτείνουν την εφαρμογή της υπάρχουσας νομοθεσίας σε νέες κατηγορίες εργαζομένων ή που θεσπίζουν νέες διατάξεις κοινωνικής ασφάλειας, εκτός αν η Κυβέρνηση του Συμβαλλόμενου Κράτους που επεκτείνει τη νομοθεσία του ή θεσπίζει νέες διατάξεις γνωστοποιήσει στην Κυβέρνηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους την επιθυμία της για εξαίρεση των διατάξεων αυτών από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από την ημέρα της επίσημης δημοσίευσης των διατάξεων αυτών.

Άρθρο ΙΙΙ.

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους εργαζόμενους, οι οποίοι, ανεξάρτητα από την υπηκοότητά τους, υπάγονται ή υπήγοντο στη νομοθεσία του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών καθώς και στους δικαιοδόχους όταν αυτοί διαμένουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο IV.

Οι υπήκοοι καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη που διαμένουν στο έδαφος του άλλου Μέρους έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους υπήκοους του Κράτους αυτού.

Άρθρο V.

1. Οι παροχές σε χρήμα που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του ενός ή των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών δεν υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή παρακράτηση από μόνο το γεγονός ότι ο δικαιούχος διαμένει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Κοινωνικοασφαλιστικά πλεονεκτήματα που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη σε ασφαλισμένους του, αν αυτοί διαμένουν στο έδαφος τρίτης χώρας, παρέχονται με τους ίδιους όρους και στους υπήκοους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Άρθρο VI.

Αν η νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη

εξαρτά την προαιρετική υπαγωγή ή την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης από περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής, οι περίοδοι ασφάλισης ή απασχόλησης που πραγματοποιήθηκαν κατά τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνονται υπόψη για το σκοπό αυτόν, στο μέτρο που απαιτείται, σαν να επρόκειτο για περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν κατά τη νομοθεσία του πρώτου Κράτους.

ΤΙΤΛΟΣ II.
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Άρθρο VII.

1. Ο εργαζόμενος στον οποίο εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση υπάγεται στη νομοθεσία του ενός μόνο από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Η νομοθεσία αυτή καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης:

α) ο εργαζόμενος που απασχολείται στο έδαφος του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη υπάγεται στη νομοθεσία του Κράτους αυτού ακόμη και αν έχει την κατοικία του στο έδαφος του άλλου Κράτους ή αν η επιχείρηση ή ο εργοδότης στον οποίο απασχολείται έχει την έδρα ή την κατοικία του στο έδαφος του άλλου Κράτους·

β) τα μέλη του πληρώματος πλοίου που φέρει τη σημαία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα υπάγονται στην ισχύουσα νομοθεσία του ίδιου αυτού Κράτους.

Κάθε άλλο πρόσωπο που απασχολείται από το πλοίο σε εργασίες φόρτωσης, εκφόρτωσης, επιδιόρθωσης και επιτήρησης, όταν το εν λόγω πλοίο βρίσκεται στο λιμάνι, θα υπάγεται στη νομοθεσία του Κράτους στη δικαιοδοσία του οποίου βρίσκεται το πλοίο.

3. Το προσωπικό κίνησης των αεροπορικών μεταφορικών επιχειρήσεων υπάγεται στη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την έδρα της η επιχείρηση.

Άρθρο VIII.

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρ. 2, εδάφ. α', του προηγούμενου άρθρου:

α) τα μέλη των διπλωματικών και προξενικών αντιπροσωπειών, των διεθνών οργανισμών και οι άλλοι υπάλληλοι των αντιπροσωπειών αυτών καθώς και οι οικιακοί βοηθοί τους θα καλύπτονται σε ό,τι αφορά την κοινωνική ασφάλιση, από τη νομοθεσία, τις συνθήκες και συμβάσεις που εφαρμόζονται, σ' αυτούς·

β) οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι εξομοιούμενοι με αυτούς του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη που αποστέλλονται για την ενάσκηση των καθηκόντων τους στο έδαφος του άλλου Κράτους υπάγονται στη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο ανήκει η υπηρεσία στην οποία απασχολούνται·

γ) ο εργαζόμενος μιας επιχείρησης που έχει την έδρα της σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, ο οποίος έχει αποσπαστεί στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους για περιορισμένη χρονική περίοδο, εξακολουθεί να υπάγεται στην ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους προέλευσης, εφόσον η απασχόλησή του στο έδαφος της δεύτερης χώρας δεν παρατείνεται πέραν των δώδεκα (12) μηνών.

Η κατάσταση αυτή θα μπορεί να συνεχιστεί, κατ' εξαίρεση, μετά από προηγούμενη συμφωνία της Κυβέρνησης της χώρας στην οποία ασκείται η ευκαιριακή αυτή εργασία·

δ) αν η διάρκεια της εργασίας πρόκειται να παραταθεί για απρόβλεπτους λόγους πέραν της προβλεπόμενης προηγούμενα διάρκειας των δώδεκα (12) μηνών, η ισχύουσα νομοθεσία του Κράτους όπου εργάζεται συνήθως παραμένει κατ' εξαίρεση εφαρμοστέα εφόσον συμφωνεί η αρμόδια αρχή του Κράτους όπου απασχολείται προσωρινά·

ε) οι κανόνες που ορίζονται στα εδάφια «γ» και «δ» του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται εξίσου στα πρόσωπα τα οποία ασκούν αυτοτελή δραστηριότητα στο έδαφος του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη και τα οποία μεταβαίνουν για την άσκηση της δραστηριότητας αυτής στο έδαφος του άλλου Κράτους για περιορισμένο χρονικό διάστημα.

Άρθρο IX.

Οι αρμόδιες αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να προβλέπουν με κοινή συμφωνία εξαιρέσεις από τις διατάξεις των άρθρων VII και VIII για ορισμένους εργαζόμενους ή για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων.

ΤΙΤΛΟΣ III.
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΡΟΧΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I.
ΑΣΘΕΝΕΙΑ—ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Άρθρο X.

Αν η νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη εξαρτά την απόκτηση, διατήρηση ή επανάκτηση του δικαιώματος παροχών σε χρήμα ή σε είδος από την πραγματοποίηση περιόδων ασφάλισης ή απασχόλησης, τότε το αρμόδιο ίδρυμα θα λάβει υπόψη, στο μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης ή απασχόλησης που πραγματοποιήθηκαν κατά την νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, σαν να επρόκειτο για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν κατά τη νομοθεσία του πρώτου Κράτους.

Άρθρο XI.

1. Ο δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών καθώς και τα μέλη της οικογένειάς του που διαμένουν μόνιμα ή προσωρινά στο έδαφος του άλλου Κράτους, δικαιούνται παροχές σε είδος από μέρους του ιδρύματος του Κράτους στο οποίο διαμένουν μόνιμα ή προσωρινά, σε βάρος αυτού του ιδρύματος.

2. Ο δικαιούχος σύνταξης που οφείλεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός μόνο από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, καθώς και τα μέλη της οικογένειάς του που διαμένουν μόνιμα ή προσωρινά στο έδαφος του άλλου Κράτους, δικαιούνται παροχές σε είδος από το ίδρυμα του τελευταίου αυτού Κράτους σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτό εφαρμόζει. Τα έξοδα των παροχών που χορηγήθηκαν αποδίδονται από το ίδρυμα που οφείλει τη σύνταξη στο ίδρυμα που τις χορήγησε.

Άρθρο XII.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ρυθμίσουν με διοικητική συμφωνία τη χορήγηση των παροχών ασθένειας και μητρότητας στους εργαζόμενους και τα μέλη οικογένειάς τους που μεταφέρουν την προσωρινή ή μόνιμη διαμονή τους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους από εκείνο που είναι αρμόδιο και που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία του τελευταίου αυτού Κράτους.

Άρθρο XIII.

Οι δαπάνες των παροχών σε είδος, που χορηγούνται από το ίδρυμα του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη για λογαριασμό του ιδρύματος του άλλου Κράτους δυνάμει των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης, αποδίδονται κατά τον τρόπο που καθορίζεται στις Διοικητικές Συμφωνίες που προβλέπονται από το άρθρο XXI.

Άρθρο XIV.

Οι αρμόδιες αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να ρυθμίσουν με κοινή συμφωνία, σε σχέση με τις εθνικές τους νομοθεσίες, τα αναγκαία μέτρα για την έγκριση κά-

ταβολής των οικογενειακών επιδομάτων στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους από εκείνο που βρίσκεται το αρμόδιο ίδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II.
ΑΝΑΠΗΡΙΑ, ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ

Άρθρο XV.

1. α) Για την απόκτηση, διατήρηση και επανάκτηση του δικαιώματος σε παροχές συντάξεων, αν ο εργαζόμενος έχει υπαχθεί διαδοχικά ή αλληλοδιάδοχα στη νομοθεσία και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός από τα δύο Κράτη συνυπολογίζονται, εφ' όσον δεν συμπίπτουν χρονικά.

β) Αν η νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από την προϋπόθεση ότι οι περίοδοι ασφάλισης πραγματοποιήθηκαν σε επάγγελμα που υπάγεται σε ειδικές διατάξεις, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν κάτω από ανάλογες διατάξεις του άλλου Κράτους ή, εφ' όσον δεν υπάρχουν, στο ίδιο επάγγελμα ή στην ίδια απασχόληση, συνυπολογίζονται αποκλειστικά για τον καθορισμό του δικαιώματος στις παροχές αυτές, ακόμη και όταν στο άλλο Κράτος δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις για το ίδιο επάγγελμα ή απασχόληση.

Αν, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των εν λόγω περιόδων ασφάλισης, ο ενδιαφερόμενος δεν συμπληρώνει τις προϋποθέσεις για την απόκτηση του δικαιώματος στις παροχές αυτές, οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του δικαιώματος σε παροχές σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις.

2. Όταν ο εργαζόμενος έχει τις καθορισμένες από τη νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη προϋποθέσεις για τη χορήγηση παροχών χωρίς να είναι αναγκαίο να γίνει συνυπολογισμός των περιόδων ασφάλισης που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, το αρμόδιο ίδρυμα του Κράτους αυτού καθορίζει το ύψος των παροχών με βάση αποκλειστικά τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που εφαρμόζει. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται εξίσου στην περίπτωση κατά την οποία ο ασφαλισμένος έχει δικαίωμα σε παροχές από μέρους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3.

3. Όταν ο εργαζόμενος δεν μπορεί να προβάλει δικαίωμα σε παροχές με βάση μόνο τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το αρμόδιο ίδρυμα του Κράτους αυτού προσδιορίζει το δικαίωμα σε παροχές συνυπολογίζοντας, στο μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπονται από την δική του νομοθεσία και υπολογίζει το ποσό της παροχής σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

α) Καθορίζει το θεωρητικό ποσό της παροχής την οποία θα εδικαιούτο ο ενδιαφερόμενος, αν όλες οι περίοδοι ασφάλισης που συνυπολογίζονται είχαν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που εφαρμόζει.

β) Καθορίζει κατόπιν το πραγματικό ποσό της παροχής που δικαιούται ο ενδιαφερόμενος με βάση το θεωρητικό ποσό που αναφέρεται στο εδάφιο α' κατά την αναλογία των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν κατά τη νομοθεσία που εφαρμόζει, σε σχέση με τη διάρκεια των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν και στα δύο Κράτη.

4. Αν η νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών γίνεται με βάση το μισθό ή τις εισφορές, το ίδρυμα που καθορίζει την παροχή δυνάμει του παρόντος άρθρου λαμβάνει υπόψη αποκλειστικά τους μισθούς ή τις εισφορές που καταβλήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει.

5. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1, εδάφιο α', αν η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν κατά τη νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν φθάνουν το ένα έτος και αν, λαμβανομένων υπόψη αυτών μόνο των περιόδων, δεν αποκτάται κανένα δικαίωμα παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτής, το ίδρυμα του Κράτους αυτού δεν έχει υποχρέωση καταβολής παροχών για τις εν λόγω περιόδους ασφάλισης. Αντίθετα, το αρμόδιο ίδρυμα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οφείλει να λάβει υπόψη αυτές τις περιόδους ασφάλισης, είτε για τη θεμελίωση του δικαιώματος είτε για τον υπολογισμό των παροχών.

Άρθρο XVI.

Το άθροισμα των παροχών που οφείλονται από τα αρμόδια ιδρύματα των Συμβαλλόμενων Κρατών δεν μπορεί να είναι κατώτερο από την ελάχιστη παροχή που ισχύει στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο έδαφος του οποίου διαμένει ο δικαιούχος.

Άρθρο XVII.

Αν η νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη εξαρτά τη χορήγηση παροχών από την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος κατά το χρόνο επαλήθευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης για χορήγηση παροχών υπάγεται στη νομοθεσία της χώρας αυτής, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται αν κατά την επαλήθευση αυτής της περίπτωσης υπάγεται στη νομοθεσία του άλλου Κράτους ή αν έχει δικαίωμα παροχών στο άλλο Κράτος.

ΤΙΤΛΟΣ IV.
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο XVIII.

1. Οι αρμόδιες αρχές, τα ιδρύματα και οι οργανισμοί συνδέσμου των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών γνωστοποιούν κάθε πληροφορία σχετική με:

α) τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

β) τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας τους που μπορούν να επεκτείνουν την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

2. Για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης οι αρχές και τα ιδρύματα των Συμβαλλόμενων Κρατών πρέπει να παρέχουν αμοιβαία τη συνδρομή τους και να ενεργούν σαν να επρόκειτο για την εφαρμογή της δικής τους νομοθεσίας.

Η βοήθεια παρέχεται δωρεάν.

3. Για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, οι αρχές και τα ιδρύματα των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους, καθώς και με τους ενδιαφερόμενους ή τους εντολοδόχους τους.

4. Οι αρχές, τα ιδρύματα και τα δικαστήρια του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν μπορούν να απορρίψουν τις αιτήσεις ή άλλα έγγραφα που τους υποβάλλονται από το γεγονός ότι αυτά έχουν συνταχθεί στην επίσημη γλώσσα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Άρθρο XIX.

1. Οι εξαιρέσεις ή εκπτώσεις από φόρους χαρτοσήμου ή άλλους φόρους ή δικαιώματα, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη για τα πιστοποιητικά ή έγγραφα που πρέπει να υποβάλλονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας του Κράτους αυτού, επεκτείνονται και στα αντίστοιχα πιστοποιητικά ή έγγραφα που πρέπει να υποβάλλονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή της παρούσας Σύμβασης.

2. Όλες οι πράξεις, τα έγγραφα και τα οποιουδήποτε είδους πιστοποιητικά που πρέπει να υποβάλλονται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης απαλλάσσονται της επικύρωσης από μέρους των διπλωματικών ή προξενικών αρχών.

3. Οι αιτήσεις και οι προσφυγές που θα έπρεπε να υποβάλλονται μέσα σε ορισμένη προθεσμία σε μια αρχή ή έναν οργανισμό της μιας από τις συμβαλλόμενες χώρες γίνονται δεκτές αν υποβληθούν στην ίδια προθεσμία σε αντίστοιχη αρχή ή οργανισμό της άλλης χώρας.

Άρθρο XX.

Οι αρχές, τα ιδρύματα και οι οργανισμοί των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να αλληλογραφούν απευθείας μεταξύ τους καθώς και με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στην αγγλική ή στη γαλλική γλώσσα ή στην επίσημη γλώσσα τους.

Άρθρο XXI.

1. Η εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης θα ρυθμιστεί με Διοικητικές Συμφωνίες των οποίων η επεξεργασία θα ανατεθεί από τις αρμόδιες αρχές σε Μικτή Επιτροπή αντιπροσώπων των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Οι Διοικητικοί Κανονισμοί που προβλέπονται στο παρόν άρθρο θα αρχίσουν να ισχύουν από την ανταλλαγή των επιστολών μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

Άρθρο XXII.

1. Το αρμόδιο ίδρυμα του ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεούται να διενεργεί, μετά από αίτηση του αρμόδιου ιδρύματος του άλλου Κράτους, τις αναγκαίες ιατρικές εξετάσεις για τους δικαιούχους που βρίσκονται στο έδαφός του.

2. Οι δαπάνες των ιατρικών εξετάσεων καθώς και των αναγκαίων εξετάσεων για τη χορήγηση παροχών βαρύνουν τα ιδρύματα που πραγματοποίησαν τις εξετάσεις αυτές.

Άρθρο XXIII.

1. Για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, κάθε αίτηση, αποστολή εγγράφων, αίτηση απόδοσης ή αίτηση πληροφοριών γίνεται δια μέσου των οργανισμών συνδέσμου.

Οι οργανισμοί συνδέσμου είναι:

α) Για την Ελλάδα,
Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ).

β) Για τη Βραζιλία,
Το Εθνικό Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας (INPS).

2. Οι οργανισμοί συνδέσμου θα συντάξουν ανάλογα με τις ανάγκες και με κοινή συμφωνία τα έντυπα και τα τυποποιημένα έγγραφα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

3. Οι οργανισμοί συνδέσμου μπορούν εξίσου να συμφωνήσουν για τα διοικητικά μέτρα εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και του Διοικητικού Κανονισμού με σκοπό να επιτευχθεί πλήρης εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με το πνεύμα και το γράμμα αυτής.

Άρθρο XXIV.

1. Οι πληρωμές σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση πρέπει να γίνονται νόμιμα στο νόμισμα της συμβαλλόμενης χώρας που πραγματοποιεί την πληρωμή.

2. Σε περίπτωση που θεσπιστούν συναλλαγματικοί περιορισμοί στο ένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, οι δύο Κυβερνήσεις παίρνουν αμέσως και από κοινού μέτρα για να διασφαλίσουν τη μεταφορά μεταξύ των εδαφών τους των απαραίτητων χρηματικών ποσών για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο XXV.

1. Η παρούσα Σύμβαση συνάπτεται για αόριστη διάρκεια εκτός αν καταγγελθεί από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Η καταγγελία θα πραγματοποιείται από τη διπλωματική οδό και θα αρχίζει έξι μήνες μετά το μήνα που θα ακολουθήσει την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης.

2. Σε περίπτωση καταγγελίας οι όροι της παρούσας Σύμβασης συνεχίζουν να εφαρμόζονται για δικαιώματα που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου που η Σύμβαση ήταν σε ισχύ.

3. Τα δικαιώματα που είναι προς απόκτηση τη στιγμή που η παρούσα Σύμβαση θα παύσει να ισχύει θα προβλεφθούν με κοινή συμφωνία, από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

4. Οι προξενικές αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα μπορούν να εκπροσωπήσουν, χωρίς ειδική κυβερνητική εντολή, τους υπηκόους του δικού τους Κράτους στις αρμόδιες αρχές και τους οργανισμούς διαχείρισης κοινωνικών ασφαλίσεων του άλλου Κράτους.

Άρθρο XXVI.

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα γνωστοποιήσει στο άλλο τη συμπλήρωση των όρων που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η οποία θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα από εκείνο μέσα στον οποίο θα ανταλλαγούν τα όργανα επικύρωσης.

Άρθρο XXVII.

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν θεμελιώνει δικαίωμα καταβολής παροχών για τον προηγούμενο από την έναρξη της ισχύος της χρόνο.

2. Κάθε περίοδος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής.

Ο κανόνας που καθιερώνεται στην προηγούμενη φράση δεν θίγει τις διατάξεις των νομοθεσιών των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών που αναφέρονται στο χρονικό πεδίο εφαρμογής των νομοθεσιών αυτών. Οι Διοικητικές Συμφωνίες που προβλέπονται στο άρθρο XXI θα καθορίσουν τους τρόπους εφαρμογής της προηγούμενης διάταξης.

3. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων που έχουν αποκτηθεί πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης και συντάξεις που χορηγήθηκαν μπορούν να αναθεωρηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 οι παροχές θα χορηγούνται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Αλλά στην περίπτωση που η αίτηση υποβάλλεται σε προθεσμία ενός έτους μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης οι παροχές θα χορηγούνται από την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο XXVIII.

Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το καθένα από τα Κράτη και τα όργανα επικύρωσης θα ανταλλαγούν το ταχύτερο δυνατό.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΟΥΤΟΥ οι πληρεξούσιοι των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών υπόγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στην Αθήνα στις 12 Σεπτεμβρίου 1984 σε δύο πρωτότυπα, στην πορτογαλική, ελληνική και γαλλική γλώσσα και η γαλλική γλώσσα υπερισχύει σε περίπτωση διαφορών στη μετάφραση.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας
Ρ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ	ALARICO SIEVEIRA-JUNIOR
Υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων	Πρέσβυς.

CONVENTION SUR LA SECURITE SOCIALE

Entre le Gouvernement de la République Hellénique et le Gouvernement de la République Fédérative du Brésil

Le Gouvernement de la République Hellénique et

Le Gouvernement de la République Féderative du Brésil

DESIREUX de régler les relations des deux pays en matière de securité sociale.

ONT RESOLU de signer la présente Convention sur la Sécurité Sociale dans les termes suivants :

TITRE I

DISPOSITIONS GENERALES

Article I

a) Le terme «Grèce» désigne la République Hellénique.

b) Le terme «Brésil» désigne la République Fédérative du Brésil.

c) Le terme «travailleur» désigne toute personne, qui a rempli des périodes d'assurance telles qu'elles sont définies par les législations mentionnées à l'article II de la présente Convention.

d) le terme «membres de la famille», «suvvivants» et «dépendants» auront la signification selon la législation applicable ;

e) le terme «législation» désigne les lois, les décrets, les réglements et toute autre disposition, existants ou futurs, concernant les régimes de sécurité sociale mentionnés dans l'article II de la présente Convention ;

f) le terme «autorité compétente» désigne l'autorité compétente pour l'application des législations mentionnés dans l'article II de la présente convention et en particulier :

En ce qui concerne la Grèce, le Ministère de la Sécurité Sociale ;

En ce qui concerne le Brésil, le Ministère de Prevoyance et Assistance Sociale ;

g) le terme «institution compétente» désigne l'institution à laquelle l'intéressé est affilié au moment de la demande de prestations ou l'institution de la part de laquelle l'interessé a droit aux prestations ou aurait droit si celui-ci ou sa famille résidaient sur le territoire de l'Etat Contractant où cette institution se trouve ;

h) le terme «Etat compétent» désigne l'Etat Contractant sur le territoire duquel se trouve l'institution compétente ;

i) le terme «organisme de liaison» désigne les organismes indiqués par les autorités compétentes pour communiquer entre euxet pour intervenir auprés des institutions compétentes pour le traitement des affaires concernant les demandes de prestations ;

j) le terme «organisme de gestion» désigne l'institution compétente pour l'application des législationsmentionnées à l'article II de la présente Convention ;

r) le terme «activité indépendante» désigne toute activité professionelle rémunérée exercée habituellement par le travailleur et pour son propre compte.

m) le terme «périodes d'assurance» désigne les périodes de cotisation ou d'emploi, telles qu'elles sont définies ou reconnues comme périodes d'assurance par la législation sous laquelle elles ont été accomplies ainsi que les périodes assimilées dans la mesure où elles sont reconnues par cette législation comme équivalentes aux périodes d'assurance;

n) tout autre terme de la présente Convention a la signification qui lui convient conformément à la législation des Etats Contractants.

Article II

1. La présente Convention s'applique :

A. en Grèce :

a) à la législation du régime général sur les assurances sociales couvrant les travailleurs salariés ou assimilés pour les risques de vieilesse, déces, invalidité, maladie-maternité, accidents du travail, maladies professionelles et allocations familiales;

b) à la législation sur les régimes spéciaux des assurances sociales couvrant, pour des risques determinés à l'alinéa «a» ci-avant, certaines catégories de travailleurs salariés ou assimilés et de personnes exerçant une activité indépendante ou une profession libérale, à l'exception du régime applicable aux marins de la marine marchande auquel la Convention pourra être appliquée après un accord entre les autorités compétentes.

B) au Brésil :

– à la législation concernant au Sistema Nacional de Previdencia e Assistencia Social-SINPAS, à l'exception du régime des fonctionnaires publiques statutaires sauf s'il y a réciprocité.

2. La présente Convention s'applique également aux législations des Etats Contractants qui étendent l'application de la législation existente à de nouvelles catégories de travailleurs ou qui instituent de nouvelles dispositions d'assurance sociale sauf si le Gouvernement de l'Etat Contractant qui étend sa législation ou institue des nouvelles dispositions notifie au Gouvernement de l'autre Etat Contractant son désir d'excepter ces dispositions du champ d'application de la présente Convention, dans un délai de six mois à dater de la publication officielle desdites dispositions.

Article III

La présente Convention s'applique aux travailleurs, indépendamment de leur nationalité, qui sont ou ont été soumis à la législation des l'un ou des deux des Etats Contractants, ainsi qu'aux dépendants, lorsqu'ils habitent dans un des Etats Contractants.

Article IV

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes résidant sur le territoire de l'autre partie ont droit aux mêmes bénéfices et sont soumis aux mêmes obligations que les ressortissants de cet Etat.

Article V

1. Les prestations en espèce accordées conformément aux dispositions de la législation de l'un ou des deux Etats Contractants ne feront pas l'objet de réduction, de suspension ou d'extinction uniquement du fait que le bénéficiaire habite dans l'autre Etat Contractant.

2. Des avantages de sécurité sociale reconnus au titre de la législation de l'un des Etats Contractants à ses propres assurés, s'ils résident sur le territoire d'un pays tiers, sont accordés, dans les mêmes conditions aux ressortissants de l'autre Etat Contractant également.

Article VI

Si la législation de l'un des Etats Contractants subordonne l'admission à l'assurance volontaire ou fa-

cultative à l'accomplissement de périodes d'assurance conformément aux dispositions de celle-ci, les périodes d'assurance ou d'emploi accomplies sous la législation de l'autre Etat Contractant sont prises en compte pour ces fins dans la mesure du possible, comme s'il s'agissait de périodes d'assurance accomplies sous la législation du premier Etat.

TITRE II

DISPOSITIONS RELATIVES A LA LEGISLATION APPLICABLE

Article VII

1. Le travailleur auquel la présente Convention est applicable n'est soumis qu'à la législation d'un seul des Etats Contractants. Cette législation est déterminée conformément aux dispositions du présent titre.

2. Sous réserve des dispositions de la présente Convention :

a) le travailleur occupé sur le territoire d'un des Etats Contractants est soumis à la législation de cet Etat, même s'il a son domicile sur le territoire de l'autre Etat ou si l'entreprise ou l'employeur, qui l'occupe, a son siège ou son domicile sur le territoire de l'autre Etat.

b) les membres de l'équipage d'un navire sous pavillon de l'un des Etats Contractants seront soumis à la législation en vigueur/dans ce même Etat. Toute autre personne engagée par le navire à des tâches de chargement et de déchargement, de réparations et de surveillance, lorsque ledit navire se trouve dans le port, sera soumise à la législation de l'Etat sous la juridiction duquel se trouve le navire.

3. Le personnel de mouvement d'entreprises de transports aériens est soumis à la législation de l'Etat Contractant sur le territoire duquel l'entreprise a son siège.

Article VIII

En dérogation aux dispositions du paragraphe 2 alinéa à de l'article précédent :

a) les membres des représentations diplomatiques et consulaires, des organismes internationaux et autres fonctionnaires de ces représentations ainsi que leurs domestiques seront régis, en ce qui concerne la sécurité sociale, par la législation, les traités et conventions qui leur sont applicables.

b) les fonctionnaires et le personnel assimilé d'un des Etats Contractants envoyés sur le territoire de l'autre Etat afin d'y remplir leurs fonctions, sont soumis à la legislation de l'Etat Contractant dont relève l'administration qui les occupe;

c) le travailleur d'une entreprise ayant son siège dans chacun des Etats Contractants, qui aura été détaché dans le territoire de l'autre Etat Contractant pour une période limitée, demeurera soumis à la législation en vigueur dans l'Etat d'origine, pour autant que son occupation sur le territoire du deuxième pays ne se prolonge pas au-delà de douze (12) mois. Cette situation pourra, exceptionnellement, être maintenue avec l'accord préalable du Gouvernement du pays dans lequel le travail occasionnel est exercé.

d) si la durée du travail à effectuer se prolonge en raison de circonstances imprévisibles au-delà de la durée primitivement prévue de douze (12) mois, la législation en vigueur de l'Etat où il travaille habituellement peut exceptionnellement rester applicable, à condition que l'autorité compétente de l'Etat où il s'occupe temporairement donne son accord;

c) les règles établies aux alinéas «c» et «d» du présent article sont applicables également aux personnes qui exercent une activité indépendante sur le territoire de l'un des Etats Contractants et qui se rendent pour l'exécution de cette activité sur le territoire de l'autre Etat pour une durée limitée.

Article IX

Les autorités compétentes des deux Etats Contractants peuvent prévoir d'après un commun accord des exceptions aux dispositions énoncées aux articles VII et VIII pour certains travailleurs ou pour certaines catégories de travailleurs.

TITRE III

DISPOSITIONS PARTICULIERES RELATIVES AUX DIFFERENTES CATEGORIES DE PRESTATIONS

CHAPITRE I

Maladie-Maternité et Allocations Familiales.

Article X

Si la législation d'un des Etats Contractants subordonne l'acquisition, le maintien ou le recouvrement du droit aux prestations en espèce ou en nature à l'accomplissement de périodes d'assurance, ou d'emploi. alors l'institution compétente tiendra compte, dans la mesure du possible, des périodes d'assurance ou d'emploi accomplies sous la législation de l'autre Etat Contractant, comme s'il s'agissait de périodes accomplies sous la législation du premier Etat.

Article XI

1. Le titulaire d'une pension due au titre des législations desdeux Etats Contractants, ainsi que les membres de sa famille qui résident ou séjournent sur le territoire de l'autre Etat, obtiennent les prestations en nature de l'institution de l'Etat du lieu de résidence ou de séjour, à la charge de cette institution.

2. Le titulaire d'une pension due au titre de la législation d'un seul Etat Contractant, ainsi que les membres de sa famille qui résident ou séjournent sur le territoire de l'autre Etat, obtiennent les prestations en nature de l'institution de ce dernier Etat selon la législation qu'elle applique. L'institution qui accorde la pension rembourse les dépenses de ces prestations à l'institution qui les a fournies.

Article XII

Les autorités compétentes peuvent régler par un accord administratif l'octroi de prestations maladie-maternité aux travailleurs et aux membres de leur famille qui transfèrent leur résidence ou séjour sur le territoire de celui des deux Etats Contractants qui n'est pas compétent, et qui remplissent les conditions prévues par la législation de ce dernier Etat.

Article XIII

Les dépenses des prestations en nature accordées par l'un des Etats Contractants pour le compte de l'institution de l'autre Etat en vertu des dispositions de la présente Convention, sont remboursées de la manière determinée dans les Accords Administratifs prévus par l'article XXI.

Article XIV

Les autorités compétentes des deux Etats Contractants peuvent régler d'un commun accord, par rapport à

leurs législations nationales, les mesures nécessaires pour l'approbation de l'attribution des allocations familiales sur le territoire de celui des deux Etats Contractants où l'institution compétente ne siège pas.

CHAPITRE II

Invalidite, Vieillesse, Survivants

Article XV

1. a) Si le travailleur a été soumis successivement ou alternativement aux législations des deux Etats Contractants, les périodes d'assurance accomplies au titre de la législation de chacun desdeux Etats sont totalisées, à condition qu'elles ne coincident pas, pour l'acquisition, le maintien et le recouvrement du droit aux pensions.

b) si la législation d'un Etat Contractant subordonne l'octroi de certaines prestations à la condition que les pèriodes d'assurance aient été accomplies dans une profession soumise aux dispositions spéciales, les périodes accomplies dans l'autre Etat sous des dispositions correspondantes ou, à défaut, dans la même profession ou dans le même emploi, sont totaliseés exclusivement pour l'octroi de ces prestations, même s'il n'existe pas dans l'autre Etat de dispositions spéciales pour la même profession ou le même emploi.

Si, compte tenu des périodes ainsi accomplies, l'intéressé ne satisfait pas aux conditions requises pour bénéficier desdites prestations, ces périodes sont prises en compte pour l'octroi de prestations conformément aux dispositions générales.

2. Si le travailleur satisfait aux conditions prévues par la législation d'un Etat Contractant pour l'octroi des prestations sans que la totalisation de périodes d'assurance mentionnée au paragraphe précédent soit nècessaire, l'institution compétente de cet Etat détermine le montant des prestations selon les périodes d'assurance accomplies exclusivement, conformément aux dispositions de la législation qu'elle applique. Cette disposition s'applique également dans les cas où l'assuré a droit aux prestations de la part de l'autre Etat Contractant calculées conformément au paragraphe 3.

3. Lorsqu'un travailleur ne peut pas faire valoir un droit aux prestations en vertu des seules périodes d'assurance accomplies selon la législation d'un Etat Contractant, l'institution compétente de cet Etat détermine le droit aux prestations en totalisant les périodes d'assurance accomplies conformément à la législation de l'autre Etat Contractant dans la mesure du possible pour l'accomplissement des conditions prévues par sa propre législation et calcule le montant de la prestation conformément aux dispositions suivantes:

a) Elle détermine le montant théorique de la prestation à laquelle l'intéressé pourrait prétendre si toutes les périodes d'assurance totalisées avaient été accomplies conformément aux dispositions de sa législation.

b) ensuite elle détermine le montant effectif de la prestation à laquelle l'intéressé à droit sur la base du montant théorique indiqué â l'alinéa à au prorata de la durée des périodes d'assurance accomplies sous la législation qu'elle applique, par rapport à la durée des périodes d'assurance accomplies dans les deux Etats.

4. Si la législation d'un des Etats Contractants prévoit que le calcul des prestations repose sur le salaire ou les cotisations, l'institution qui détermine la prestation en vertu du présent article prend en compte exclusivement le montant des salaires ou des cotisations versés selon la législation qu'elle applique.

5. Par dérogation aux dispositions du paragraphe 1 alinéa a, si la durée totale des périodes d'assurance accomplies sous la législation de l'un des Etats Contractants n'atteint pas une année et si, compte tenu de ces seules périodes, aucun droit aux prestations n'est acquis en vertu des dispositions de cette législation, l'institution de cet Etat n'est pas tenue d'accorder des prestations au titre desdites périodes. Par contre l'institution compétente de l'autre Etat Contractant doit prendre en compte ces périodes d'assurance, soit pour l'ouverture du droit, soit pour le calcul de la prestation.

Article XVI

Le total des prestations dû de la part des institutions compétentes des Etats Contractants ne peut pas être inférieur à celui de la prestation minimale en vertu de la législation de l'Etat Contractant sur le territoire duquel le bénéficiaire réside.

Article XVII

Si la législation d'un des Etats Contractants subordonne l'octroi des prestations à la condition que le travailleur, au moment de la vérification de son cas pour l'octroi de prestations, soit assujetti à la législation du dit pays, cette condition est considérée comme remplie dans le cas où, au moment de la vérification de cette éventualité, il est assujetti à la législation de l'autre Etat ou bien dans le cas ou il a droit aux prestations dans l'autre Etat.

TITRE IV

DISPOSITIONS FINALES ET TRANSITOIRES

Article XVIII

1. Les autorités compétentes, les institutions et les organismes de liaison des deux Etats Contractants se communiquent toute information concernant :

a) les mesures prises pour l'application de la présente Convention;

b) les modifications de leur législation qui peuvent étendre l'application de la présente Convention.

2. Pour l'application de la présente Convention les autorités et les institutions des Etats Contractants doivent s'en traider et agir comme s'il s'agissait de l' application de leur propre législation. Cette entraide est en principe gratuite.

3. Pour l'application de la présente Convention les autorités et les institutions des Etats Contractants peuvent communiquer directement entre elles, ainsi qu'avec les personnes intéressées ou leurs mandataires.

4. Les autorités, les institutions et les juridictions d'un des Etats Contractants ne peuvent rejéter les requêtes ou autres documents qui leur sont adressés du fait qu'ils sont rédigés dans la langue officielle de l'autre Etat Contractant.

Article XIX

1. Le bénéfice des exemptions ou réduction de taxes, de timbres, de droits de greffe ou d'enregistrement, prévus par la législation d'un des Etats Contractants pour les pièces ou documents à produire en application de la législation de cet Etat, s'étend aux pièces ou documents analogues à produire en application de la législation de l'autre Etat Contractant ou de la présente Convention.

2. Tous actes, documents et pièces quelconques à produire pour l'application de la présente Convention sont dispensés du visa de légalisation des autorités diplomatiques ou consulaires.

3. Les demandes et les recours qui devraient être introduits dans un délai déterminé auprès d'une autorité ou d'un organisme d'un des Pays Contractants, seront considérées comme recevables s'ils sont présentés dans le même délai auprès d'une autorité ou d'un organisme correspondant de l'autre Pays.

Article XX

Les autorités, les institutions et les organismes des deux Etats Contractants peuvent correspondre directement entre eux ainsi qu'avec les personnes intéressées en langue anglaise ou française ou dans leur langue officielle.

Article XXI

1. L'application de la présente Convention sera réglementée par des Accords Administratifs dont l'élaboration pourra être attribuée par les autorités compétentes à une Commission Mixte, composée de représentants des Parties Contractantes.

2. Les Arrangements Administratifs visés au présent Article entreront en vigueur par échange de lettres entre les deux Gouvernements.

Article XXII

1. L'institution compétente d'un des Etats Contractants est tenue d'effectuer, à la requête de l'institution compétente de l'autre Etat, les examens médicaux nécessaires pour les bénéficiaires qui se trouvent sur son territoire.

2. Les frais des examens médicaux ainsi que des examens nécessaires pour l'octroi de prestations seront à la charge des institutions qui ont effectué ces examens.

Article XXIII

1. Pour l'application de la présente Convention, toute requête, envoi de documents, demande de remboursement ou demande de renseignements se fait par l'intermédiaire des organismes de liaison.

Les organismes de liaison sont :

a) Pour la Grèce,

L' Institut d'Assurances Sociales (I.K.A.).

b) Pour le Brésil,

L'Institut National de Prevoyance Sociale (INPS) Instituto Nacional de Previdência Social.

2. Les organismes de liaison établiront selon les besoins et d'un commun accord les formulaires et lettres types requis pour l'application de la présente Convention.

3. Les organismes de liaison pourront également convenir des modalités administratives d'application de la présente Convention et de l'Arrangement Administratif en vue de permettre une application complète de la présente Convention, conformémentàson esprit et à sa lettre.

Article XXIV

1. Les paiements selon la présente Convention doivent être effectués légalement dans la monnaie du Pays Contractant qui fait le paiement.

2. Au cas où des limitations monétaires seraient instituées dans l'un des deux Etats Contractants, les deux Gouvernements prennent immédiatement et en commun des mesures pour assurer le transfert entre leurs territoires des sommes pécuniaires nécessaires aux buts de la présente Convention.

Article XXV

1. La présente Convention est conclue pour une durée indéfinie, sauf dénonciation par l'une ou l'autre des Parties Contractantes. La dénonciation sera effectuée par voie diplomatique et prendra effet six mois après celui qui suivra la date de réception de la notification.

2. En cas de dénonciation, les stipulations de la présente Convention resteront applicables aux droits acquis pendant la période où elle était en vigueur.

3. Les droits en cours d'acquisition au moment où la présente Convention cessera d'être en vigueur seront prévus, d'un commun accord, par les Parties Contractantes.

4. Les autorités consulaires des Etats Contractants pourront représenter, sans mandat gouvernemental spécial, les ressortissants de leur propre Etat devant les autorités compétentes et les Organismes de Gestion en matière de sécurité sociale de l'autre Etat.

Article XXVI

Chaque Partie Contractante notifiera à l'autre l'accomplissement des dispositions prises en vue de l'exécution de la présente Convention, laquelle entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit celui au cours duquel les instruments de ratification auront été echangés.

Article XXVII

1. La présente Convention n'ouvre aucun droit au paiement de prestations pour une période antérieure à la date de son entrée en vigueur.

2. Toute période d'assurance accomplie en vertu de la législation de chacun des Etats Contractants avant la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention est prise en considération pour l'application des dispositions de cette Convention. La règle énoncée dans la phrase précédente ne touche pas aux dispositions des législations des deux Etats Contractants qui se réfèrent au champ d'application temporel desdites législations. Les Accords Administratifs prévus par l'article XXI détermineront les modalités de l'application de la disposition précédente.

3. Les droits des intéressés qui ont été obtenus antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente Convention et la liquidation d'une pension, peuvent être révisés à la demande de ceux-ci, compte tenu des dispositions de la Convention.

4. Dans les cas mentionnés au paragraphe 3, les prestations seront liquidées à partir de la date de présentation de la demande. Mais dans le cas où la demande est présentée dans un délai d'une année après la date d'entrée en vigueur de la Convention, les prestations seront liquidées à partir de cette date.

Article XXVIII

La présente Convention sera ratifiée par les deux Etats Contractants selon la procédure de chacun et les instruments de ratification en seront échangés dans les meilleurs délais.

Fait à Athènes le 12 Septembre de l'an mil neuf cent quatre vingt quatre, en deux exemplaires originaux en langue portuguaise, grecque et française. En cas de divergence d'interprétation le texte français prévandra.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires des deux Etats Contractants ont signé la présente Convention.

Pour le Gouvernement de la Republique Hellénique	Pour le Couvernement de la Republique Fédérative du Brésil.
ROULA KAKLAMANAKI	ALARICO SILVEIRA
Secrétaire d'Etat a la Sécurité Sociale	Junior Ambassadeur

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει απο τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 20 Μαΐου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Μαΐου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΝΟΥΓΕΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 252

Κατάργηση Ιδρύματος με το όνομα «Μαρίνειος οίκος ευγηρίας» «Η Αγία Μαρκέλλα» που είχε συσταθεί στην Κοινότητα Βολισσού του Νομού Χίου με το αριθ. 697/1980 Π. Δ/γμα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 125 και 136 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (Ν. 1065/1980) (ΦΕΚ Α' 168/24.7.1980) όπως αντικαταστάθηκε το άρθρο 125 με το άρθρο 19 του Ν. 1270/82 (ΦΕΚ Α' 93/10.8.1982) «Τροποποιήσεις του δημοτικού και κοινοτικού κώδικα κ.λπ.».
2. Την αριθ. 37/1984 απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Βολισσού του Νομού Χίου.
3. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του Π. Δ/τος 574/1982 (ΦΕΚ 104 τευχ. Α').
4. Την αριθ. 7 της 3.1.1985 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών και Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Το κοινοτικό ίδρυμα με το όνομα «Μαρίνειος οίκος ευγηρίας» «Η Αγία Μαρκέλλα» που είχε συσταθεί στην Κοινότητα Βολισσού του Νομού Χίου με το 697/1980 Π. Δ/γμα, καταργείται.

Στον Υπουργό Εσωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 4 Μαΐου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΠΑΝ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 253

Ίδρυση ενορίας του ιερού ενοριακού ναού Εισοδίων της Θεοτόκου Αγριδίου Ολυμπίας της ιερής Μητρόπολης Τριφυλίας και Ολυμπίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Την παρ. 2 του άρθρου 36 του Ν. 590/77 «περί του καταστατικού χάρτου της εκκλησίας της Ελλάδος» σε συνδυασμό με το άρθρο 2 και 3 του 8/79 κανονισμού «περί ιερών ναών και ενοριών» (ΦΕΚ 1/1980 τ. Α').
2. Τη σύμφωνη γνώμη του μητροπολιτικού συμβουλίου της ιερής μητρόπολης Τριφυλίας και Ολυμπίας που περιλαμβάνεται στο απόσπασμα της 5/10.12.1984 πράξεώς του.
3. Την αρ. 14/23.11.1984 γνωμοδότηση του κοινοτικού συμβουλίου της Κοινότητας Αγριδίου Ολυμπίας.
4. Την αριθ. 268/1.4.1985 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Ιδρύεται ενορία του ιερού ενοριακού ναού Εισοδίων της Θεοτόκου στην Κοινότητα Αγριδίου Ολυμπίας της ιερής μητρόπολης Τριφυλίας και Ολυμπίας.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 16 Μαΐου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 254

Εκπαιδευτική απασχόληση σπουδαστών των ανωτάτων Τεχνικών Σχολών στο Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.δ. 173/1974 «περί εκπαιδευτικής απασχολήσεως των σπουδαστών των ανωτάτων και ανωτέρων Τεχνικών Σχολών στις Υπηρεσίες του Υπουργείου Δημοσίων Έργων» (ΦΕΚ 345/Α).
2. Τις διατάξεις του ν. 1032/1980 «περί συστάσεως Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) και ειδικότερα τα άρθρα 2, 3 και 7.
3. Την υπ' αριθ. Υ79/21.6.84 (ΦΕΚ 413/Β/84) απόφαση του Πρωθυπουργού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών».
4. Την υπ' αριθ. 132/1985 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Επιτρέπεται η απασχόληση σπουδαστών των ανωτάτων Τεχνικών Σχολών της ημεδαπής, ειδικοτήτων που έχουν σχέση με το αντικείμενο του Υπουργείου, για πρακτική άσκηση στις Υπηρεσίες του Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, σύμφωνα με τους όρους του παρόντος διατάγματος.

2. Οι ανωτέρω απασχολούμενοι, πρέπει να είναι σπουδαστές του δευτέρου τουλάχιστον έτους των ανωτάτων σχολών. Ο αριθμός των απασχολουμένων καθώς και τα ανώτατα όρια

της μηνιαίας αποζημίωσής τους, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος.

3. Με απόφαση του Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, ορίζεται η Υπηρεσία του Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος που πραγματοποιείται η απασχόληση, ο χρόνος και ο τρόπος της απασχόλησης καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Κατά την περίοδο των μαθημάτων ο χρόνος και ο τόπος της απασχόλησης καθορίζεται κατά τρόπο που να διευκολύνει τη φοίτηση στις σχολές των απασχολουμένων.

4. Στους απασχολούμενους καταβάλλεται αποζημίωση κατά μήνα που βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος και καθορίζεται για κάθε απασχολούμενο με την απόφαση της παραγράφου 2. Για απασχόληση μειωμένου ωραρίου, ορίζεται με την ίδια απόφαση και ανάλογη μηνιαία αποζημίωση.

Άρθρο 2.

1. Οι ενδιαφερόμενοι φοιτητές υποβάλλουν σχετική αίτηση στις γραμματείες των τμημάτων όπου φοιτούν. Στην αίτηση μπορούν να αναγράφουν την υπηρεσία στην οποία επιθυμούν να ασκηθούν.

2. Οι προαναφερόμενες αιτήσεις διαβιβάζονται στη Διεύθυνση Διοικητικού του Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος.

3. Η επιλογή των φοιτητών γίνεται με απόφαση του Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος μετά από σύμφωνη γνώμη επιτροπής η οποία αποτελείται από 2 υπαλλήλους 3ου—2ου βαθμού του Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος και ένα ομοιόβαθμο υπάλληλο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

4. Γραμματέας της Επιτροπής ορίζεται υπάλληλος του Υπουργείου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος με 7ο τουλάχιστον βαθμό.

5.Τα κριτήρια της επιλογής ανάγονται στις επιδόσεις του υποψηφίου και την οικονομική του κατάσταση.

Άρθρο 3.

Η απασχόληση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν θεωρείται ως υπηρεσία στο Δημόσιο ή ως σύμβαση ή σχέση εργασίας ως προς τις συνέπειες που δημιουργούνται.

Άρθρο 4.

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 20 Μαΐου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ**

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ — **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ — **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ**

---

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 255

Σύσταση προσωρινών θέσεων στον Αυτόνομο Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 765/1978 (ΦΕΚ 49 Α'/78).

2. Τη γνωμοδότηση αριθ. 332/1985 του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εργασίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Συνιστώνται στον Αυτόνομο Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.) δύο (2) θέσεις προσωρινές με βαθμό 10ο—6ο που προστίθενται στις θέσεις του Κλάδου ΜΕ1 Διοικητικού που προβλέπονται από το άρθρο 25 του Π.Δ. 141/81 (ΦΕΚ 44 Α/1981) και 1 του Π.Δ. 445/81 (ΦΕΚ 123 Α'/1981). Στις θέσεις αυτές εντάσσονται ισάριθμοι έκτακτοι υπάλληλοι, που επανήλθαν στην υπηρεσία, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 193/1975 (ΦΕΚ 223/Α'/1975) και του άρθρου 12 του Ν 1232/1982 (ΦΕΚ 22/Α'/1982). Οι συνιστώμενες δύο για οποιονδήποτε λόγο, από τους υπαλλήλους, που θα ενταχθούν σ' αυτές κατ' εφαρμογή του παρόντος.

Στον Υπουργό Εργασίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Π. Δ/τος.

Αθήνα, 17 Μαΐου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ — **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ**

ΕΡΓΑΣΙΑΣ — **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**

---

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 256

Αύξηση των συντάξεων του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν. 403/1976 (ΦΕΚ 204/1976 τ.Α') «περί Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1266/1982 (ΦΕΚ 81/1982 τ.Α') για τα «όργανα ασκήσεως της νομισματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις» σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Π.Δ. 574/1982 (ΦΕΚ 104/1982 τ.Α') και το Π.Δ. 303/1984 (ΦΕΚ 110/1984 τ.Α').

3. Την αριθ. 30/27.9.84 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την «ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων» ΦΕΚ 689/28.9.1984 τ.Β').

4. Τις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 1027/1980, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 7 του Ν. 1275/1982 (ΦΕΚ 100/1982 τ.Α').

5. Τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 113 του Π.Δ. 544/1977 (ΦΕΚ 178/1977 τ. Α'), όπως αντικαταστάθηκαν με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Ν. 728/1978 (ΦΕΚ 316/1978 τ.Α').

6. Τη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων όπως διατυπώθηκε στην 12/14.1.1985 απόφασή του.

7. Τη γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας που διατυπώθηκε κατά την 35η/12.2.1985 συνεδρίασή του της ΚΓ' περιόδου.

8. Την 257/1985 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση της Υφυπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Η παράγραφος 6 του άρθρου 110 του Π.Δ/τος 668/1981, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 1 του Π.Δ/τος 569/1984 (ΦΕΚ 204 τ.Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Από 1ης Ιανουαρίου 1985 το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης που χορηγεί το Ταμείο για σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος για 35ετή συντάξιμο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε

ολόκληρος σε μια από τις ασφαλιστικές κατηγορίες που ίσχυαν πριν από την ισχύ του Π.Δ/τος 668/1981 ορίζεται ως εξής:

Α'	Ασφαλιστική	Κατηγορία	δρχ.	19.630
Β'	»	»	»	26.660
Γ'	»	»	»	33.680
Δ'	»	»	»	40.640
Ε'	»	»	»	47.660
ΣΤ'	»	»	»	54.670
Ζ'	»	»	»	61.720

Οι διατάξεις των εδαφίων δ. γ και δ της παρ. 1 του άρθρου 97 του Π.Δ/τος 668/1981 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση που θα υπολογισθεί το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας για χρόνο μικρότερο ή μεγαλύτερο των (35) συντάξιμων χρόνων ή για χρόνο που διανύθηκε σε διάφορες ασφαλιστικές κατηγορίες πριν από την ισχύ του Π.Δ/τος 668/1981.

Επίσης αυξάνονται κατά ποσοστό 14% τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει το Ταμείο την 31.12.1984 καθώς και τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει μετά την 31.12.1984 αλλά το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των δικαιούχων ανατρέχει πριν από την ημερομηνία αυτή.

Από την ίδια ημερομηνία (1.1.1985) καμιά σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μαζί με όλα τα επιδόματα ή τις προσαυξήσεις δεν μπορεί να είναι μικρότερη από είκοσι δύο χιλιάδες οκτακόσιες (22.800) δρχ. ούτε μικρότερη από είκοσι χιλιάδες πεντακόσιες είκοσι (20.520) δρχ. για κάθε συνταξιοδοτημένη ομάδα μελών οικογένειας αποθανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου».

Στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 16 Μαΐου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (ΡΟΥΛΑ) ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ - ΡΗΓΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(7)

Πράξη 51, της 13 Μαΐου 1985

Αποδοχή παραίτησης τακτικού μέλους και Αντιπροέδρου της Επιτροπής Προσωρινής Διοικήσεως και Οικονομικής Διαχειρίσεως του Πανεπιστημίου Κρήτης και διορισμός νέου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων: α) 4 του Ν.Δ. 87/1973 «περί ιδρύσεως Πανεπιστημίου εις Θράκην και Κρήτην» και β) μόνου του Π.Δ. 526/1979 «περί αυξήσεως των μελών της Επιτροπής προσωρινής Διοικήσεως και Οικονομικής Διαχειρίσεως του Πανεπιστημίου Κρήτης».
2. Τη 247/13.11.1981 πράξη του «Ορισμός μελών Επιτροπής Προσωρινής Διοικήσεως και Οικονομικής Διαχειρίσεως του Πανεπιστημίου Κρήτης».
3. Τη Β2 — 3436/10.5.1985 πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζει:

1. Αποδέχεται την παραίτηση του Γεωργίου Ρούσσα, καθηγητή Πανεπιστημίου Πατρών, από τη θέση του τακτικού μέλους και Αντιπροέδρου της Επιτροπής Προσωρινής Διοικήσεως και Οικονομικής Διαχειρίσεως του Πανεπιστημίου Κρήτης.
2. Ορίζει τακτικό μέλος και Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Προσωρινής Διοικήσεως και Οικονομικής Διαχειρίσεως του Πανεπιστημίου Κρήτης το Βασίλειο Κρεμμυδά, καθηγητή του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Η πράξη αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το Υπουργικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Τα Μέλη

Ακριβές αντίγραφο
Ο Γραμματέας
του Υπουργικού Συμβουλίου
ΚΩΣΤΑΣ ΖΩΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ